

Abstrakt

Složené partikule jsou součástí rozsáhlé skupiny gramatických prostředků majících v japonštině potenciál vyjadřovat subjektivní hlas mluvčího. Tato práce analyzuje složené partikule s cílem prověřit subjektivní preference mluvčích při možnosti výběru ze dvou variantních partikulí a v případě, že tato možnost není. V práci jsou nejprve definovány složené partikule podle Juriko Sunakawy, která staví na výzkumu predikační teorie, v podobě, jakou jí dal Motoki Tokieda. Složené partikule jsou poté vztaženy k teoretickému rámci subjektivity a subjektivizace Elizabeth C. Traugott. V druhé části práce je korpusová analýza dvou významově podobných složených partikulí ni šite wa, wari ni; dake ni, dake atte; a nepárové to mo naru to s ohledem na lexikální okolí, zdrojové zastoupení a souvšsyt s indikátory subjektivity. Analyzovaná skupina partikulí se projevila jako kontextuálně specifická. Srovnáním podobných partikulí byly v užití zjiššeny preference mluvčích, které se projevily nehledě na registr. Nepárové to mo naru to vykazovalo tendence pojit se na úzký okruh témat stejně jako partikule, které existují ve varietě.